

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 16886 van 2 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. VAN AKEN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 30 augustus 2007, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoeksters asielaanvraag bij beslissing van 28 mei 2008, verstuurd op 29 mei 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoeksters asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren te Kabul op 5 assad 1371 (27 juli 1992) en dus minderjarig te zijn. U bent een soennitische moslima. Uw vader is een Pashtoen, die afkomstig is van Chak Wardak, provincie Wardak. Uw moeder is een Tadzjiekse geboren te Kabul. Uw ouders, broers en zussen wonen allen in Kabul. U noch iemand van uw familie was politiek actief in Afghanistan. U diende uw land van herkomst te verlaten naar aanleiding van bedreigingen vanwege de Taliban omdat u in Kabul naar school ging.

Zowel u als uw oudere zus hebben tijdens het Talibanbewind onderwijs aan huis gekregen. Direct na de val van het Talibanregime hebben jullie meegedaan aan een examen en werd u toegelaten tot de vierde klas van het “Lyceé Ali Al-Fathah”, in 3de Macrorayan te Kabul. Uw zus heeft er tot twee jaar geleden les gevolgd en is dan getrouwd. U zat in de negende klas toen de problemen begonnen. In saur 1386 (april 2007) vond uw oom N.M., de oudste broer van uw vader woonachtig in Chak Wardak, een dreigbrief vanwege de Taliban in zijn tuin. Hierin werd hij aangemaand om u en uw vader ter orde te roepen omdat het voor een moslimmeisje niet passend is dat ze naar school gaat en geen Hejab draagt. Uw oom kreeg één maand de tijd om de zaak in orde te brengen en ervoor te zorgen dat u zou thuisblijven, zoniet zouden u en uw vader worden gestraft. De brief was ondertekend door M.L.. Uw oom kwam vervolgens naar Kabul en bracht uw vader op de hoogte. Uw vader hechtte niet veel belang aan de brief en u bleef verder naar school gaan. Een maand later echter, volgde er een tweede brief, met meer dreigende taal en een laatste waarschuwing. Uw oom drong er op aan dat u zou stoppen naar school te gaan. Zoniet moest er naar een andere oplossing worden gezocht. Omdat u absoluut niet wou thuisblijven van school en ook uw vader een groot voorstander is van onderwijs, besloten uw oom en vader dat u dan naar het buitenland moest gaan. Ze beslisten u naar uw tante N. in België te sturen, die hier met man en kinderen verblijft (OV 5.167.617 en CG 01/02333+ B). U verliet Kabul en reisde met het vliegtuig, via Dubai, naar Europa. U diende in België een asielaanvraag in op 30 augustus 2007.

U legt de originelen voor van een “taskara” (Afghaans identiteitsboekje), twee dreigbrieven en uw schoolrapporten van 1381(2002) tot 1385 (2006).”

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoekster er niet in geslaagd is haar vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - wegens haar gebrekkige kennis over de verkiezingen en haar gebrekkige geografische kennis maakt verzoekster haar recente vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk;
 - het is merkwaardig dat verzoekster de naam van de nieuwe directrice op haar school niet kent;

- aangezien er getwijfeld wordt over haar recente vertrek kan er onvoldoende geloof worden gehecht aan de aanleiding voor haar vlucht met name de dreigbrieven die naar haar oom zouden zijn gestuurd;
- data in westerse cijfers op sommige van de door haar voorgelegde documenten doen twijfels rijzen omtrent de herkomst ervan.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1.1. Verzoekster betwist in een eerste middel de weigering van de vluchtelingenstatus en voert daartoe een schending aan van de zorgvuldigheidsnorm, de motiveringsverplichting, en van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij betwist de ongeloofwaardigheid die verweerder aan haar recente verblijf en asielrelaas hecht, en stelt vervolgd te worden als lid van een sociale groep (vrouwen die zich niet aan de strenge islamitische mores willen conformeren). Hiertegen zou geen effectieve bescherming door haar nationale overheid, in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, voorhanden zijn. Verzoekster staaft dit met tal van rapporten over de lamentabele toestand van de mensenrechten in het algemeen, en die van de vrouwen in het bijzonder, die zij bij haar verzoekschrift voegt. Zij wenst te benadrukken dat uit haar gehoorverslagen geen enkele tegenstrijdigheid blijkt.
2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.
3. De Raad wijst erop dat de Commissaris-generaal beslist op basis van de elementen die hem door de verzoeker worden aangereikt. Hij beschikt hierbij over een autonome appreciatiebevoegdheid. Hij weegt de door verzoeker correct geleverde informatie af tegen de hem eigenaardig toeschijnende lacunes in kennis, tegenstrijdigheden of onwaarachtigheden, met inachtneming van het profiel van verzoeker. De Commissaris-generaal neemt een beslissing die dient te beantwoorden aan de principes van redelijkheid en proportionaliteit. Uit wat hierna volgt zal blijken dat de Commissaris-generaal in deze zaak tot een onredelijke en disproportionele conclusie kwam.
4. De bestreden beslissing is in wezen gebaseerd op twijfel aan het recente verblijf van verzoekster in Kabul. De Commissaris-generaal suggereert een jarenlang verblijf van verzoekster in het buitenland waardoor meteen het ganse asielrelaas onmogelijk wordt. Het asielrelaas maakt nergens melding van dergelijk verblijf. De Commissaris-generaal steunt zich voor dit vermoeden op louter drie elementen: gebrekkige kennis over de parlementsverkiezingen van 2005, gebrekkige geografische kennis en het niet kennen van de naam van de nieuwe directrice van haar school.

Wat betreft de gebrekkige kennis van de provinciale verkiezingen in 2005 volstaat het te wijzen op het profiel van schoolgaande meisjes om het zware gewicht dat de Commissaris-generaal eraan hecht te relativeren. De 'gebrekkige geografische kennis' valt in dit licht eveneens te nuanceren. Uit de gehoren blijkt immers dat verzoekster wel degelijk verschillende wijken van Kabul en omliggende streken kan benoemen (CGVS gehoorverslag 06/02/08, p.8). Het feit dat ze sommige districten met provincies verward is, gelet op de jeugdige leeftijd en het (ondanks haar scholing)

toch vrij geïsoleerde bestaan van verzoekster, geen afdoende element om tot de onwaarschijnlijkheid van het recente verblijf te besluiten. Dit is des te meer het geval wanneer deze 'formele' geografische kennis naast de 'praktische' geografische kennis wordt geplaatst. Wanneer gevraagd naar de wijken waarin verzoeksters dagelijkse leven zich afspeelde, en de tijd die het kost om de afstand hiertussen te voet te overbruggen, geeft ze spontaan en correct een antwoord (CGVS gehoorverslag van 07/05/08, p. 2). Het laatste element, zijnde het niet weten van de naam van de directrice, blijkt na een lezing van het gehoorverslag evenmin zwaarwichtig. Gevraagd naar wie haar directrice was op het moment van haar vertrek antwoordt verzoekster: "Er was een nieuwe, ik ken haar naam niet, ze was pas nieuw, voor die nieuwe was zia Gul Jhan". 'Pas nieuw' blijkt te zijn: "In saur, twee maanden ongeveer" (CGVS gehoorverslag van 07.05.08, p. 2). Verzoekster had pas twee maanden een nieuwe directrice, in een periode waarin zij onder grote druk stond. Dit element uit het relaas distilleren om een onwaarschijnlijk recent verblijf mee te staven is niet ernstig. Verzoekster verklaringen bevatten verder gedetailleerde verwijzingen naar zeer recente gebeurtenissen in Kabul, zoals de zelfmoordaanslagen, de betoging voor de tv-zender Ariana-tv waarvan het gebouw beschoten werd, de opening van een schoonheidsinstituut, de ISAF-basis en het verbod van een tv-zender die Indische soaps uitzendt (CGVS gehoorverslag van 07/05/08, p. 4).

5. Uit dit alles blijkt dat de Commissaris-generaal op een onredelijke manier twijfelde aan verzoeksters recente verblijf in Afghanistan. De Commissaris-generaal analyseerde de geleverde informatie niet proportioneel, noch met voldoende inachtneming van het jeugdige profiel van verzoekster. Hij ging voorbij aan de vele informatie die verzoekster wel spontaan wist te geven en hechtte disproportioneel veel aandacht aan de drie elementen die hem merkwaardig toeschenen. De Commissaris-generaal negeerde de overvloedig en spontaan geleverde correcte informatie en ging daarentegen actief zoeken naar elementen om te kunnen twifelen aan het recente verblijf. De Raad neemt, na grondige analyse van de gehoorverslagen en de bijgebrachte bewijsstukken, verzoeksters recente verblijf in Afghanistan voor waar aan.
6. Nu de geloofwaardigheid van verzoeksters recente verblijf in Kabul hersteld is, dient haar asielrelaas op zijn eigen merites beoordeeld te worden. Een grondige lezing van de gehoren doet de Raad besluiten dat het om een coherent en plausibel relaas gaat, dat in overeenstemming lijkt te zijn met algemeen gekende informatie. Nergens werd verzoekster op een tegenstrijdigheid of een manifest onwaarschichtige verklaring betrapt. Zij brengt bovendien tal van documenten bij die haar verklaringen lijken te staven. Hoewel geen sluitend bewijs, vormen deze documenten toch een begin van bewijs die de verklaringen ondersteunen.
7. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (HATHAWAY, J.C., The law of refugee status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient er een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Het voordeel van de twijfel kan worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 54). Het relaas van verzoekster is geloofwaardig en niet in strijd met algemeen bekende feiten.
8. Uit haar verklaringen blijkt dat verzoekster geïsoleerd wordt door de Taliban, wegens het overtreden van het verbod op vrouwelijk onderwijs door hen uitgevaardigd.

Verzoeksters verklaringen worden ondersteund door algemeen toegankelijke informatie en door talrijke door verzoekster neergelegde internationale rapporten. Schoolgaande meisjes, hun leraren en families zijn frequent het voorwerp van represailles door de islamistische fundamentalisten. In het zich sterk uitbreidende Taliban-gebied zijn alle onderwijsinstellingen voor meisjes gesloten. Hoewel zij militair geen permanente aanwezigheid hebben in de hoofdstad, oefenen de Taliban bij wege van sympathisanten ook in Kabul zelf een sterke invloed uit. Verzoekster maakt bijgevolg aannemelijk een grondige vrees te koesteren voor vervolging wegens haar lidmaatschap van een sociale groep, zijnde de schoolgaande meisjes uit Afghanistan. Zij kan tegen deze vervolging door de inertie van de Afghaanse overheid niet op een effectieve bescherming rekenen.

9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) wegens haar behoren tot een sociale groep, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 oktober 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. C. DIGNEF,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.